

Et Laco, aut Thessalus. Habitus verò, secundum quos cuiusdam modi aliquis est in vita, non enim secundum omnem habitum vita sunt cuiusdammodi. si igitur & nomina accommodata dicat habitui, exprimet mores. Non enim eadem, neque eodem modo agricola, & eruditus locutus fuerit. Afficiuntur verò aliquantisper auditores eo ipso, quo affatim vtuntur orationum scriptores. Quis autem non intelligit? omnes scient. Confitetur enim audiens pudore captus, vt particeps sit eius, cuius & alij omnes. Opportunè autem, & non opportunè vti, commune omnium formarum est. Medela verò est in omni exuperatione, quod vulgo dicitur. Oportet enim se ipsum increpare, nam videtur verum esse, quoniam non latet, quod facit, dicentem. Præterea ex proportione respondentibus non omnibus simul vti oportet. Sic enim decipitur auditor. Dico autem, vt si nomina dura sint, non & voice, & vultu, & conuenientibus, sin minus, manifestum sit vnumquodque quod est. sin autem hoc quidem, illud verò non latens idem efficit. Si igitur mollia duriter, & dura molliter dicantur, minus appositum sit ad persuadendum. Nomina autem epitheta, & duplicita plura, & peregrina maximè conueniunt dicenti ass. Et: veniam enim datur irato, si malum dicat coeliagum, aut pelorium nominet. Et quando iam teneat auditores, & traxerit ad furorem, aut laudibus, aut vituperationibus, aut ira, aut amicitia, vt etiam Isocrates facit in Panegyrico ad extremum: Famam autem, & Memoriam, & Qui tolerarunt. Loquuntur enim talia furore perciti. Quare etiam recipere manifestum est eodem modo se habentes. Quonobrem & poësi conueniunt. Diuina enim res est poësis. Aut igitur sic oportet, aut cum ironia, vt Gorgias faciebat, & quæ sunt in Phædro.

CAPUT VIIII.

Figuram autem elocutionis oportet neque metri compotem esse, neq. rhythmi expertem: illud enim minus appositum est ad persuadendum. nam esse fictum videtur: & simul etiam auocat. nam vt attenatur, facit, quando simile rursus veniet, sicut præcones præoccupant pueri, quem eligat patronū is, qui manumittitur, Cleonem. **Q**uod autē sine rhythmo est, sine termino est. Oportet verò terminari, nō metro, ni cunctum enim est, & non accommodatum cognitioni, quod non terminatur. Terminantur autem numero omnia.

Aκοὶ Λάκων, ἡ Θεσπαλός ἔξεις δὲ, καθ' αὐτὸν τις τῷ βίῳ οὐ γραφέσθαι πάσαις ἔξειν σί σίσιον ποτί τινες· εἰδούσι οὐκεὶ τὰ ὀνόματα οἰκεῖα λέγει τῇ ἔξει, ποιησάς τὸ θέατρον· οὐ γραφέσθαι τὰ πάσαις ἔξεις, ἀστικῶς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς τοῖς ποτέ πεπαρθενεῦσιν εἴπειε· πάροχοι δέ τι οἱ ἀκροαταῖ, καὶ φίλοι καταπίσσοντος ζεῦτος οἱ λογοτεχνάροις τίς δι' ἐκ οἰδεῖν ἀπαντεῖς ἕστασιν· ὄμολογοι γράφονται αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς, ὅπως μετέχῃ τοῦτο καὶ οἱ πάλαι πατέρες. τὸ δὲ δικυρίου, μὴ δικυρίου γράφεται, καὶ τὸν αἴσιον αἴσιον αἴσιον τοῦ περιστώποτο, καὶ τοῖς αρμοστούσιν εἰς δέ μη, φανερὸν γίνεται ἔκτασιν οὗτον· εἰδούσες δέ, τούτες μῆτρες, τούτες δὲ μη λαβαῖσι ποιῶν τὸ άντον. εἰδούσι τὰ μελλοῦσα ποιησῆς, καὶ τὰ ποιησῆς μελλοῦσας λέγονται, απίθανον γίγνεται. τὰ δέ ὀνόματα τὰ ὑπέδειπνα καὶ διπλᾶ, πλεῖστα καὶ τὰ ἔξεινα μάλιστα, ερμηνεῖσα λέγονται παθητικῶς· συγγάρονται γράφονται οὐχίσιαν τὸ περιστώπον εἴπειν. καὶ δύτινα ἔχονται τὸν τοῦτον αἴσιον τοῦτον αἴσιον τοῦτον, καὶ ποιῶντας εἰδοσιάσας, ηὔπειρος, ηὔφορος, ηὔρυθης, ηὔφοιλος, οἵ τε Ισοκράτης ποιεῖ εἰς τοῦ περιγραφῶν δέ τέλει, φύματα δὲ καὶ μητρίμια· καὶ, οἵ τινες ἀπόλυτοι· φέρεγγονται τε γράφονται ποιῶντας εἰδοσιάζοντες, μῆτρες καὶ διπλέχονται, μηλονότις ὁμοίως ἔχοντες. διὸ καὶ τὴν ποίησιν ἔρμοσσεν· ἔνθεον γράφει ποιηστας. οὐδὲ οὐτοῦ δεῖ, η μετ' εἰσφονείας, ὅπῃ Γοργίας ἴσποιει, καὶ τὰς την τῷ Φαιδρῷ.

Κεφάλαιον Η.

TΟῦ δὲ χρήσιμος τῆς λέξεως δέδι μήτε ἔμετρον εἴη, μήτε ἄρρυθμον τὸ ιδρὺ γράφειν τοῖς ποτέ πεπλάδαις γράφονται, καὶ αὖτα καὶ ἔξιστος· περσέχειν γράφει τοῖς ὄμοιοις, πότε πάλιν οἶξει. οὐστροὶ οὖτε τῷ περικύκλῳ περιφερεῖσι τὰ περιδιά, τὸ πάντα αἰρέσθαι διπλέγοντο· ἀπελευθερώύμενοι, Κλέωνται δέ ἄρρυθμον, ἀπέρχονται. διὸ δὲ πεπλάδαις μῆτρες, μη μέτρα δέ εἰδεῖς γράφειν τὸ ἀπελευθερώμενον περιγράψεις δὲ εἰρηνή μη πάλιται.